

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců Mgr. Alexandra Krysla a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce JUDr. L.H.**, zastoupeného *JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, se sídlem Brno, Těšnovská 9*, proti **žalované Západočeské univerzitě v Plzni**, se sídlem Plzeň, Univerzitní 8, v řízení o **žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované**,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se v žalobě podané u Krajského soudu v Plzni dne 5.2.2013 domáhal ochrany proti nečinnosti správního úřadu a navrhoval, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti svému usnesení ze dne 27.6.2012, zn. R-683-09 a to do 15 dnů od vyhlášení, či oznámení rozsudku, nebo aby žalovanému byla uložena povinnost v téže době spis předložit k rozhodnutí nadřízenému správnímu úřadu a současně navrhoval, aby žalovanému byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady.

V odůvodnění žaloby žalobce uváděl, že žalovaný uvedeným rozhodnutím z 27.6.2012, zn. R-683/09 rozhodl o zrušení vysokoškolského diplomu žalobce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. září 2012 odvolání, o kterém nebylo do dne podání žaloby rozhodnuto. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jako ústřední správní úřad v dané věci zastávalo názor, že žalovaný je konečným orgánem, vůči kterému neexistuje žádný nadřízený správní úřad, který by o odvolání rozhodl, a proto o odvolání musí rozhodnout žalovaný sám, neboť se jedná o rozhodování v rámci samosprávy školství. Jakkoliv žalobce

s tímto názorem nesouhlasí, ponechal na rozhodnutí soudu, zda toto stanovisko je správné, či nikoliv. Žalobce naopak zastával názor, že v daném řízení není rozhodováno v rámci vysokoškolské samosprávy, nýbrž v rámci výkonu veřejné správy školství v přenesené působnosti a proto je nadřízeným správním úřadem oprávněným rozhodovat o odvolání Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Z procesní opatrnosti však žalobce vzal na vědomí i právní názor MŠMT stran příslušnosti k rozhodování o odvolání proti rozhodnutí rektora vysoké školy. Žalobce tvrdil, že podle § 88 odst. 1 správního řádu je nalézací správní úřad, pokud odvolání v rámci autoremedury nevyhoví, povinen odvolání předložit nadřízenému správnímu úřadu a účastníka o tomto vyrozumět. Pokud by správní úřad rozhodoval o odvolání sám, jako správní úřad nadřízený sám sobě, jako odvolací správní úřad, je povinen v této lhůtě rozhodnout meritorně. Takto se však nestalo a lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání marně uplynula.

Žalobce ponechal na rozhodnutí soudu, kdo je oprávněn o odvolání rozhodovat. Pokud by jím byl žalovaný sám v postavení odvolacího správního úřadu, pak je nečinný. Pokud by mělo být nadřízeným správním úřadem oprávněným rozhodovat o odvolání Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, pak je žalovaný rovněž nečinný, neboť v zákonem stanovené lhůtě podané odvolání odvolacímu orgánu nepředložil, nápravu dané věci neprovedlo ani samotné Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Lhůta, kterou měl žalovaný pro vydání rozhodnutí, marně uplynula, z čehož je zřejmé, že žalovaný v dané věci je nečinný.

Žalobce vyčerpal veškeré zákonem stanovené prostředky ochrany proti nečinnosti správního úřadu, a proto se podanou žalobou brání proti nečinnosti správního úřadu.

Žalovaná Západočeská univerzita v Plzni ve vyjádření k žalobě uváděla, že odvolání žalobce proti rozhodnutí žalované z 27.6.2012, zn. R-683/09 předložila k rozhodnutí Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy dne 5.10.2012. Ministerstvo následně rozhodlo usnesením čj. MSMT-10306/2013-30 ze dne 13.3.2013 o odložení věci a dospělo k závěru, že proti usnesení rektorky veřejné vysoké školy o zrušení vysokoškolského diplomu není odvolání přípustné, resp. o odvolání proti zmíněnému druhu rozhodnutí rektorky není věcně příslušný rozhodnout žádný správní orgán a tím ani ministerstvo. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, který ministr svým rozhodnutím čj. MSMT-24703/2013 ze dne 27.8.2013 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalované proto nelze přičítat nečinnost, když postupovala v souladu s § 88 odst. 1 věta třetí správního řádu a v zákonem stanovené lhůtě předala nepřípustné odvolání nadřízenému orgánu. Z tohoto důvodu žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl a současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V průběhu řízení žalobce aktuálně tvrdil, že v době po podání žaloby na ochranu před nečinností žalované, žalovaná o tomto odvolání nerozhodla. O nečinnosti žalované nerozhodl ani nadřízený správní úřad, který v dané věci zaujal dvě naprosto protichůdná stanoviska. V původním stanovisku konstatoval, že řízení je dvojinstanční a o řádném oprávněném prostředku rozhoduje správní úřad, který jej vydal, tedy žalovaná. V pozdějším stanovisku tento právní názor byl popřen a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy konstatovalo, že i když zákon oprávněný prostředek připouští, tento je implicitně vyloučen, řízení je jednoinstanční a proti rozhodnutí žalované se nelze odvolat. Podle žalobce v dané věci

existuje typický negativní kompetenční konflikt, kdy žalovaná tvrdí, že řízení je dvojinstanční a o odvolání má rozhodnout Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které zpočátku dvojinstančnost řízení připouští, ale konstatuje, že příslušným k rozhodování o odvolání je příslušná žalovaná a následně pak dvojinstančnost řízení vylučuje. V současné době existuje stav, kdy žalovaná tvrdí, že není oprávněna o odvolání žalobce rozhodnout a v této věci má rozhodovat meritorně Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které dříve tvrdilo, že o tomto odvolání má rozhodovat žalovaná a v současné době tvrdí, že o tomto odvolání nelze rozhodnout, neboť je nepřipustné z důvodu údajné jednoinstančnosti řízení. Vzhledem k tomu, že jednou stranou tohoto konfliktu je ústřední správní úřad a na druhé straně orgán zájmové samosprávy je podle názoru žalobce k řešení tohoto konfliktu příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

V probíhajícím řízení ve věci ochrany proti nečinnosti žalobce zastává názor, že nezbytné je jako předběžnou otázku vyřešit, zda je řízení dvojinstanční a žalovaná je skutečně příslušná k rozhodování o odvolání, či zda je příslušné k rozhodnutí o odvolání Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. V případě pokud soud dojde k závěru, že předmětné řízení je jednoinstanční a proti napadenému rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, pak proti tomuto rozhodnutí byla podána správní žaloba, o níž rozhoduje Krajský soud v Plzni ve věci sp. zn. 30A 54/2012. V případě, že soud dojde k závěru, že předmětné řízení je dvojinstanční a k rozhodnutí o podaném odvolání je příslušná žalovaná, je namístě rozhodnout o její nečinnosti. V případě, že soud dojde k závěru, že předmětné řízení je dvojinstanční a o podaném odvolání je příslušné rozhodnout Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, je řízení o nečinnosti vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5A 180/2013, neboť toto ministerstvo o odvolání, které mu žalovaná předložila, dosud nerozhodlo. Proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým bylo odloženo podání žalované obsahující odvolání žalobce proti napadenému rozhodnutí žalované ve věci samé, byla podána správní žaloba, o které rozhoduje Městský soud v Praze pod sp. zn. 10A 225/2013.

Do doby než dojde k rozhodnutí o kompetenčním konfliktu, popřípadě do doby rozhodnutí o předběžné otázce žalobce setrval na své žalobě na ochranu proti nečinnosti a navrhl vydání rozsudku, kterým soud žalovanému uloží povinnosti vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti svému usnesení ze dne 27.6.2012, zn. R-683/09 do 15 dnů od vyhlášení či oznámení rozsudku a současně navrhl, aby žalovaný zaplatil žalobci specifikované náklady řízení.

Krajský soud ze spisu vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30A 54/2012 zjistil, že v této věci dne 29. května 2015 vydal tento soud rozsudek čj. 30A 54/2012-122, kterým ve věci žalobce JUDr. L.H., proti žalované Západočeské univerzitě v Plzni, se sídlem Plzeň, Univerzitní 8, bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 27. června 2012 zn. R-683/09, čj. ZCÚ 021827/2012 zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. V souzené věci krajský soud přezkoumával zákonnost uvedeného rozhodnutí žalované Západočeské univerzity v Plzni, kterým podle § 156 odst. 2 správního řádu a zrušila vysokoškolský diplom č. ZCÚ * 008749 ze dne 3. července 2012, včetně dodatku k diplomu, kterým bylo JUDr. L.H. osvědčeno řádné ukončení studia v bakalářském studijním programu B6804, právní specializace, ve studijním oboru 6804R022 Veřejná správa na Fakultě právnické

Západočeské univerzity v Plzni a získání akademického titulu „bakalář“, neboť vysokoškolský diplom byl vydán v rozporu s § 44, § 45, § 55, § 57 odst. 4 a § 63 odst. 2 zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. Krajský soud hodnotil zákonnost postupu žalované podle § 156 odst. 2 správního řádu, kdy vysokoškolskému diplomu byla přiznána povaha osvědčení ve smyslu § 154 správního řádu a tím bylo aplikováno ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu, který připouští zrušit vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle § 156 odst. 1 správního řádu. Krajský soud shledal postup žalované podle § 156 správního řádu jako vadný, když dospěl k závěru, že rušit diplomy a dodatky k nim není za stávající právní úpravy možné. V tomto stavu pak byla další nastolená otázka možnosti či nemožnosti využít opravný prostředek proti rozhodnutí ve věci odejmutí vysokoškolského diplomu nadbytečná. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.6.2015.

Krajský soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti postupoval podle § 79 a násl. s.ř.s. Ve smyslu § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje o žalobě proti nečinnosti správního orgánu na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.

Žalobce se v přezkoumávaném případě domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu a domáhal se vydání rozsudku ukládajícího žalované *povinnost vydat rozhodnutí o jeho odvolání proti rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 27.6.2012, čj. ZCÚ 021827/2012, značky R-683/09 do 15 dnů od vyhlášení či oznámení rozsudku*. Vzhledem k tomu, že Krajský soud v Plzni výše uvedeným rozsudkem z 29. května 2015, čj. 30A 54/2012-122 rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 27. června 2012, čj. ZCÚ 021827/2012, značky R-683/09 zrušil, stala se žaloba na ochranu proti nečinnosti spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí žalované z 27.6.2012, čj. ZCÚ 021827/2012, značky R-683/09, nedůvodnou.

Krajský soud na podkladě ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu zamítl.

Žalobce dne 22. června 2015 krajskému soudu sdělil, že rozsudkem ze dne 29. 5. 2015 č. j. 30 A 54/2012-122 Krajský soud v Plzni zrušil rozsudkem rozhodnutí žalované ze dne 27. 6. 2012, zn. ZCU 021827/2012, které je předmětem vedeného řízení. Citovaný rozsudek dosud není v materiální právní moci, neboť není známo, zda jej žalovaná nenapadne kasační stížností. Z tohoto důvodu žalobce navrhl, aby předseda senátu podle § 48 odst. 3 písm. b) s. ř. s. řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti přerušil do doby, než rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 30A 54/2012-122 vejde v materiální právní moc, tedy do doby než marně uplyne lhůta k podání kasační stížnosti, anebo v případě pokud kasační stížnost bude podána, do doby, dokud nebude o ní rozhodnuto. V případě že předmětné rozhodnutí Krajského soudu vejde v materiální právní moc, vezme žalobce následně svoji žalobu zpět. Návrhu na přerušování řízení nebylo vyhověno, neboť ve smyslu ustanovení § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. v době rozhodování o projednávané žalobě neprobíhalo jiné řízení, jehož výsledek by mohl mít vliv na rozhodování soudu o věci samé.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., na jehož podkladě žalobci, který ve věci neměl úspěch, právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší a žalovaná strana, která v řízení dosáhla úspěchu náhradu nákladů řízení neuplatnila.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem vyslovili souhlas.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. června 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková